

Sala d'estar | Maria Climent | Actualitzat el 11/09/2018 a les 13:10

La Diada més trista

Perquè han continuat furgant en aquestes ferides cadascun dels dies posteriors

Foto: ANC

Aquesta és la Diada més trista des que tinc memòria. Fins ara, a totes les diades, hi havia certa il·lusió en l'imaginari col·lectiu (som molts, estem units, ho aconseguirem). I de fet, ho vam aconseguir. Aquesta, però, és la Diada més trista. Perquè a dia d'avui hi ha presos polítics, hi ha persones exiliades, hi ha hordes organitzades de ?nostàlgics?, de ?patriotes?, de violents, alimentades per un discurs legitimat per la maquinària estatal, que surten a les nits amb total impunitat i amenacen i coarten la llibertat dels altres. Això té un nom, amics.

Vivim en la mateixa Europa que no fa tants anys va permetre que a Espanya s'instal·lés una dictadura i hi hagués una brutalitat d'assassinats perquè sí, por rojo, por si acaso. Hi ha qui se sorprèn (jo inclosa) que aquesta Europa encara no s'hagi mullat clarament a favor de Catalunya. Sincerament, no ens salvarà ningú més que nosaltres.

És la Diada més trista perquè fa menys d'un any ens van fer ferides que supuraran ves a saber si fins sempre. Perquè han continuat furgant en aquestes ferides cadascun dels dies posteriors. Perquè han xalat fent-ho. Perquè se n'han rigut de la nostra pena. Perquè han volgut ridiculitzar els sentiments d'un poble.

És la Diada més trista perquè tinc la mirada trista de Carme Forcadell enclavada al front i perquè en algun racó del cervell hi ha un compartiment on de tant en tant i sense voler m'imagino creixent el nen de Jordi Cuixart, que ja deu parlar.

Al Gobierno i tots els seus aliats: doneu-vos-en vergonya, de ser mala gent. Quan moriu només quedarà això en el record col·lectiu, no us penseu: si va ser una bona persona o una mala persona. I qui gaudeix del patiment dels altres només té un nom. Allibereu els presos, deixeu tornar els exiliats, tingueu la dignitat d'assumir que us heu equivocat i potser així sou capaços de dormir millor a les nits.

I tingueu, sobretot, (sobretot) la valentia d'assumir la voluntat d'un poble.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=kwx-dQEZW8>